

A rilai kolostor mint a bolgár kultúra hordozója és folytonossága.

Elhelyezkedés. Szófia, St. George rotunda, résztvevő Stefan Nemet.

A Rila kolostor Bulgária legnagyobb és leghíresebb keleti ortodox kolostora. A Rila-hegység délnyugati részén, Szófiától 120 km-re délre, a Rila folyó ("Rila folyó") mély völgyében, 1150 m tengerszint feletti magasságban, a "Rila kolostoron belül" található. "természeti park. A kolostor nevét alapítójáról kapta, Ivan Rilski 876-946 remete. A 10. században alapított rilai kolostor Bulgária egyik legfontosabb kulturális, történelmi és építészeti emléke, és kulcsfontosságú turisztikai attrakció Bulgária és Délkelet-Európa számára.

A Rila könyvtár az egyetlen saját maga által létrehozott könyvtár Bulgáriában, ahol a bolgár irodalom minden korszakából származó kéziratokat és könyveket őriznek. A kolostor rendkívül gazdag könyvtárral rendelkezik, melyben mintegy 250 kéziratos könyv található a 11-19. századból, 9000 régi nyomtatott kiadás, jegyzett kézirat és reneszánsz grafikai nyomat. Itt őrzik Bulgáriában az egyetlen glagolita betűkkel írt kéziratot, amelyet Rila glagolita lapjaként ismernek.

A rilai kolostort megalakulása óta támogatják és tisztelik a bolgár uralkodók. Rilai Szent Iván Péter cárral való találkozásáról szóló élettörténet széles körben ismert. A második bolgár királyságtól kezdve az oszmán hódításig szinte minden király nagy adományt adományozott, amely a kolostort kulturális és szellemi központtá változtatta.

A rilai kolostor áthelyezte helyét. A 14. század első felében Hrelyu despotának, egy feudális úrnak köszönhetően található jelenlegi helyén. A komplexum legrégebbi épülete, a Hrelyu tornya (1334-1335) is ebből az időszakból származik.

A rilai kolostort megalakulása óta támogatják és tisztelik a bolgár uralkodók. A második bolgár királyságtól kezdve az oszmán hódításig szinte minden király nagy adományt adományozott, amely a kolostort kulturális és szellemi központtá változtatta.

A rilai kolostor áthelyezte helyét. Jelenlegi helyén Hrelyu despotának, a 14. század első feléből származó feudális úrnak köszönhető. Ebből az időszakból származik a komplexum legrégebbi épülete - a Hrelyu tornya (1334-1335), amely a mai napig nagyon jól megőrzött. A kolostor épülete zárt szabálytalan ötszög, belső udvarral. A zárt belső tér magas falakkal garantálja a szerzetesek biztonságát és a belső mikroklímát. Rendkívül kellemes a folyó víz hangja, amely a kolostorban mindenhol hallható, összesen 7 állandóan folyó vízü szökőkútból.

A bolgár kultúrából számos ismeretlen tény kötődik a rilai kolostor sorsához, például a bojár Hrelyo származása. A legújabb bolgár tanulmányok alapos ténytanulmányozása szerint Hreljo despota szerb volt, és a szerb középkori állam hozzájárulása jelentős volt a 14. századi kolostor állapotához. A kolostor jelentésére vonatkozó értelmezések nagy része a 19. századi hipotéziseken és értelmezéseken alapul az erős nemzeti

centrikus gondolkodás és a kultúra nemzeti keretek között való figyelembevétele körülményei között. Sok olyan tényt figyelmen kívül hagytak, amelyek arra utalnak, hogy a kolostor teljes-balkáni méretű, és a középkori szerb állam, amelynek sajátos virágzása a 14. században volt, hozzájárult a rilai kolostorhoz. Ezek a tények azonban semmiképpen sem "gyengítik" a kolostor jelentőségét Bulgária számára, mert a középkori kultúra, bár a monarchia gyámsága alatt áll, az univerzalizmusra, nem az állami centralizációra törekszik.

Századi metszet a Hreljuvata torony alapítói feliratával. A felirat szerint a torony Stefan Dušan szerb király idején épült 1335-ben

A reneszánsz (18-19. század) idején iskolák és iskolák nyíltak a rilai kolostorban. A jeles író és a kolostor apátja (1860-tól 1864-ig) Hieromonk Neofit Rilski - a bolgár pedagógia pátriárkája, tanárokat és papságot készít fel az egész ország számára. A neofita Rilski az új bolgár kultúra fejlődésének egy egész szakaszát személyesíti meg. Érdemei vannak a közoktatási mozgalomért, az új bolgár iskoláért, az irodalomért, az általánosan érvényes irodalmi nyelvért. Ez a felvilágosodási mozgalom ugyanis fontos szerepet játszott a nemzettudat éréseinek erőteljes felgyorsítójaként, befolyásolta az egyházi függetlenségért folyó harcot, és elősegítette a bolgár nemzetiség felismerését az Oszmán Birodalomban.

Hieromonk Neophyte Rilski - élete dátumokban: 1793 - Banszkóban született Nikola Poppetrov Benin néven - Konstantin Irechek "bolgár tanárok és írók pátriárkája"; 1811 - apja cellás iskolájában tanult szülővárosában, és a rilai kolostorban szerezte meg az alapképzést. 1818 - elfogadta a szerzetességet a rilai kolostorban; 1827-1833 tanár Szamokovban és a rilai kolostorban; 1835 - megjelent a "Bolgár nyelvten" - a bolgár nyelv sajátosságainak első szisztematikus tudományos leírása - és az "Oktatási táblázatok"; 1836 - megalkotja az első bolgár földgömböt (ma a Rila Szent Lakóhely kolostormúzeumában); 1837 – Megjelenik a „Krasnopisani” – az első a Neofit hieromonk által a kölcsönös tanulási módszer szükségleteihez írt tankönyvek sorozatából; 1839-1848 - a rilai kolostorban folytatta irodalmi és pedagógiai tevékenységét. Az ő felügyelete alatt épült fel a "Szent Lukács" böntház; 1848-1852-ben egyházi szláv nyelvet tanított és a Halki szigeti felsőbb teológiai iskolában a szláv nyelvek tanszékét vezette. 1852 - visszatért a rilai kolostorba és folytatta tanári tevékenységét; Megjelent "A szláv nyelv krisztomatiája"; 1860-1864 Hieromonk Neofit a rilai kolostor apátja volt. 1875 - megjelent "A bolgár nyelv szótára egyházi szlávból és görögből tolmácsolva". 1881. január 4. - Neofit hieromonk meghalt a rilai kolostorban.

A szerzetesi testvériség széles körű társadalmi-vallási tevékenysége, számos szerzetes közreműködése az oktatási és irodalmi munkában, és mindenekelőtt az utazó szerzetesek tevékenysége a rilai kolostort adják a vezető helyre. A megőrzött szerzetesi mentalitás segít a régi hagyományok minél szigorúbb megőrzésében. Betartásukat az egész 19. században a kolostor „régiségének” egyfajta bizonyítékaként fogták fel. Ám a korabeli értelmiség szemében ezt az „óságot” mindenekelőtt a kolostor könyvtárához hasonlították, amely egyértelműen a középkortól kezdve fontos irodalmi központként, az óbolgár egyházi és irodalmi élet folytatásaként mutatta be a kolostort. A 19. században már a leggazdagabbak között volt ez a könyvtár. Különböző helyekről rendszeresen érkeztek hozzá könyvhasználati vagy átírási kérések. Ezenkívül sok szerzetesnek volt saját könyve, olykor olyan mennyiségben, hogy személyes könyvtárákká nőtte ki magát. A kolostorban található az egyik jelentős kéziratgyűjtemény is, amely 180 szláv kéziratot tartalmaz, amelyek főként a 15-17. században keletkeztek. Az egyetlen glagolita írással írt szöveg Bulgáriában itt található.

Bulgária felszabadítása után a rilai kolostor továbbra is jelentős zarándokközpont volt. Minden bolgár értelmiségi, kulturális személyiség és politikus felkeresi. A kolostorban nyugszik az utolsó aktív bolgár uralkodó, III. Borisz. A kommunizmus korában az ateista hatalom a kolostor egyik szárnyának felújításával és újjáépítésével próbált bizonyítani. A bolgár kormányok még a közelmúltban is szimbolikus tőkét merítenek a rilai kolostorhoz vezető út megépítése érdekében végzett javítások széles körű médiavisszhangja révén. A hegyek mélyén és magasan fekvő rilai kolostor kivételes hely, amely a bolgár kultúra folytonosságát viszi tovább. Bulgária kulturális fejlődésének négy fő szakasza: a megtérés kora és a cirill-metódiai hagyományok, a középbolgár időszak a második bolgár királyság idejétől és Evtimij Turnovski pátriárka hagyatéka, valamint az ébredés és a poszt- felszabadulás Bulgária. A rilai kolostort kétszer is szinte porig égették a tüzek. Az Umberto Eco regényében jól kidolgozott Lángoló kolostor metaforája, amely pusztításával fényt adott az Új Időknek, a legnagyobb bolgár kolostorra nézve éppen ellenkező szimbolikus jelentéssel bír. A tüzek után újjáépített kolostor a bolgár kultúra helyreállításának szimbóluma is a hiányzó bolgár állam körülményei között.

